

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-8T/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010297
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4621010297.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.02.2024, takto

rozhodol:

obžalovaný

A. B. C. D. E. F. B., narodený XX.XX.XXXX v A., trvale bytom F. G., na slobode

sa uznáva v i n n ý m, že:

od presne neustáleného obdobia od júna 2018 do 30.11.2020, okrem dňa 25.10.2018, 07.02.2020, 11.01.2019, 06.05.2020, 31.05.2020, 11.06.2020 a 07.10.2020, v spoločnom bydlisku obci G. H. I. B. XXX/X, v rodinnom dome svojej družke E. J. najmä po nadmernom požití alkoholických nápojov opakovane vulgárne nadával do „kuriev a cigánok, opakovane ju udieral na líce, ťahal ju za vlasy, kričal po nej, opakovane ju vyhadzoval zo spoločného bývania, pričom bola viackrát nútená privolať policajnú hliadku a vyhládala aj pomoc a umiestnenie v zariadení spoločnosti Centrum Slniečko, n.o., v Nitre, kde bola ubytovaná aj s maloletými deťmi od XX.XX.XXXX do dňa XX.XX.XXXX, čím E. J. hrubým a bezohľadným správaním spôsoboval stres, strach, napätie, toto správanie voči nej jej spôsobovalo psychické utrpenie, taktiež od presne neustáleného obdobia od júna 2018 až do dňa 06.07.2020 v tomto spoločnom bydlisku sa neprimeraným spôsobom správal k maloletému J., nar. X.X.XXXX, ktorému opakovane vulgárne nadával do „parchantov“, pričom maloletého J., nar. XX.XX.XXXX viackrát udrel po prstoch rúk a zadku, musel kľačať na kolenách na jeho pokyn, čím došlo u maloletého M.M, nar. XX.XX.XXXX k poškodeniu psychického zdravia a to k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá sa u neho prejavuje fóbickým správaním, regresnými prejavmi reči, bezmocným správaním, hrou s témou traumy, úzkosť z cudzích ľudí, prejavujúca sa emočnou inhibíciou a nepozornosťou, pričom tieto príznaky boli zistené psychiatrickým vyšetrením dňa 01.03.2021, kedy pretrvávali a začiatok vzniku posttraumatickej stresovej poruchy je približne datovaný od veku troch rokov maloletého a jeho život je závažne ovplyvnený pretrvávaním strachu a neschopnosťou adekvátne sa citovo a sociálne prejavíť,

t e d a:

blízkej osobe a osobe, ktorá je v jeho starostlivosti a výchove spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie a spôsobil tým ťažkú ujmu na zdraví a spáchal čin závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas

t ý m s p á c h a l:

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 14.09.2021 obžalobu sp. zn. P v 424/20/4406 na obžalovaného A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona.

Súd obžalovanému na hlavnom pojednávaní umožnil urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona - že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Okresný súd Topoľčany vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 8T/19/2021 zo dňa 28.09.2022, voči ktorému podal odvolanie obžalovaný. Krajský súd v Nitre Uznesením č.k. 2To/87/2022 zo dňa 17.01.2023 zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že na to, aby bolo možné páchatel'a uznať vinným z uvedeného trestného činu, musia vyplývať z vykonaného dokazovania skutočnosti, uvedené v právnej vete daného trestného činu. Obžalovaný v priebehu celého konania popieral, že by konal tak, ako mu to bolo kladené v skutku obžaloby, ako aj napadnutého rozsudku. Súd I. stupňa pri uznaní viny vychádzal predovšetkým z výpovede poškodenej E. J. a mal. svedkyne K., ktorých hodnovernosť mal za preukázanú závermi znaleckých posudkov, pričom skutočnosti vyplývajúce z popisu skutku ohľadom konania obžalovaného a následnú posttraumatickú stresovú poruchu mal preukázanú na základe záverov znaleckých posudkov vypracovaných tak na poškodenú E. J. ako aj na mal. deti K. J. a J. J. V tomto smere nadriadený súd upriamil pozornosť na skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci boli na poškodenú E. J. vypracovávané dva znalecké posudky, na základe ktorých bola zisťovaná posttraumatická stresová porucha, ktorú mala utrpieť v dôsledku správania sa obžalovaného. J. D. K., znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria v závere svojho posudku konštatoval, že v dôsledku správania sa obžalovaného uvedená poškodená netrpela posttraumatickou stresovou poruchou, nedošlo v dôsledku správania sa obžalovaného u nej k poškodeniu psychického zdravia, pričom správanie sa obžalovaného nepociťovala ako príkorie a jeho správanie interpretovala ako následok konzumu alkoholu, pretože v triezvom stave si jeho správanie „pochvaľovala“. Čo sa týka záverov znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou B. L. M., znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, z týchto mala vyplynúť skutočnosť, že správanie sa obžalovaného ako ho popisovala poškodená, bolo hrubým a bezohľadným správaním sa voči poškodenej, ktoré u nej spôsobilo stres, strach a napätie. Uvedená znalkyňa s poukazom na aktuálne ťažký stupeň depresie u poškodenej usúdila, že správanie sa obžalovaného voči nej, jej spôsobovalo psychické utrpenie. Vzhľadom na rozdielnosť záverov uvedených znalcov, odvolací súd nepovažoval za postačujúce len oboznámenie záverov znaleckých posudkov ich prečítaním, ale dospel k záveru, že bude potrebné uvedených znalcov vypočuť a v prípade opakovaných rozdielných záverov ohľadne vplyvu konania obžalovaného na psychické zdravie poškodenej, týchto aj vzájomne konfrontovať. S poukazom na závery znaleckého posudku J. D. N., znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, ktorý bol taktiež na hlavnom pojednávaní prečítaný postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por., bude potrebné vyhodnotiť, či konanie obžalovaného naplnilo znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby aj u uvedenej mal. K.

J., kde znalkyňa uviedla, že mal. poškodená netrpela žiadnou duševnou poruchou ani chorobou v pravom slova zmysle. U mal. konštatovala vývinovú poruchu, ktorá nemala byť v príčinnej súvislosti so správaním sa obžalovaného. Práve na toto konštatovanie je potrebné zistiť, či obžalovaný sa aj voči uvedenej mal. K. J. dopustil konania zakladajúceho trestný čin. Následne bude potom potrebné zistiť, či svojim konaním tak naplnil aj zákonný znak uvedený v § 138 písm. j) Tr. zák., teda na viacerých osobách. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku pri osobe obžalovaného poukázal na to, že v období od roku 2016 do augusta 2020 sa dopustil celkovo 11 priestupkov, z toho v ôsmych prípadoch voči poškodenej a to dňa 30. 10. 2017, 25. 10. 2018, 11. 1. 2019, 7. 2. 2020, 6. 5. 2020, 31. 5. 2020 a 11. 6. 2020. Vzhľadom na tú skutočnosť, že v obžalobe ako aj v napadnutom rozsudku je obžalovanému kladeného za vinu, že uvedeného konania sa mal dopúšťať od júna 2018 do 30. 11. 2020, bude potrebné skúmať, či uvedené priestupkové postihy neboli aj za konanie obsiahnuté v skutku. S danou skutočnosťou sa bude musieť súd I. stupňa v rámci ďalšieho rozhodovania vo veci vysporiadať a zistiť, či uvedené priestupkové postihy nie je potrebné vypustiť zo skutku uvedeného v napadnutom rozsudku. Až po doplnení dokazovania naznačeným smerom a opätovnom vyhodnotení jednotlivých dôkazov bude možné rozhodnúť, či obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky trestného činu tak, ako ho ustálil súd I. stupňa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej E. J., svedkov O. E. P., Q. E., R. B., znalcov J. D. K., J. D. N., B. L. M., podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku boli prečítané svedecké výpovede svedkov J. J. S., PaeDr. T. N. a podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku bol na technickom zariadení prehratý videozáznam z výsluchu maloletej K.. zo dňa 08.10.2012 (č. I. 36-41,404).

Obžalovaný v priebehu prípravného konania odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel a vypovedal, že poškodenú E. J. našiel na internete na „pokeci“, išiel za ňou do B. M., kde bola v krízovom centre. Po prvom stretnutí mu volala, aby prišiel za ňou, že môžu bývať u jej matky. Odišla z krízového centra, on za ňu všetko vyplatil. Ona mu všetko o sebe nepovedala, povedala že má dve deti, J. a K.. Bývali v P., kde otehotnela a už vtedy ju sledovala sociálka. To, že je tehotná povedal svojej matke, vtedy sa predával dom v G.. Po dohode matky so sestrami mohli bývať v G., kde vždy platil on. Priznal, že čapil decko po zadku, keď neposlúchalo, poškodenej nadával a ona nadávala jemu. Mnohokrát ju posielal k lekárovi, lebo jej zo sekundy na sekundu preplo. Jedenkrát jej dal facku, keď predávali dom, čakali kupca a ona obliala kofolou bielu stenu. Za vlasy ju neťahal, viackrát ju neudrel. Hliadka bola u nich mnohokrát. Po jeho prepustení z výkonu trestu mal podmienku s dohľadom a zákaz alkoholu. V G. kupovala fľašky poškodená, on nekupoval. Je pravdou, že si vypil s ňou, so susedom i sám, ale bol doma a nebol agresívny. Volala políciu, lebo vedela, že potom pôjde preč a bude mať pokoj. Stále k nim chodila sociálka. On mal dôchodok, ona nič neplatila. Dávala si inzerát a išla s ľuďmi do auta. To by sa nikomu nepáčilo. Pokiaľ ide o deti, nadával iba poškodenej, deťom nie, nepamätal si to. Do pankchartov nadával iba jej, a to ona predtým nadávala jemu. Sem tam na deti kričal, zvýšil hlas. Ani raz deti nebil po prstoch, kľáčať na kolenách dával on i ona, K., J. nie. Po hlave ich nebil, bol vychovaný slušne. Mohlo sa stať, že deti počuli hádky medzi nimi. Väčšinou však boli vonku. Deti chodili k lekárovi v G., sú lekárske správy. Nie je napísané, že by bolo vidno, že sú týrané. To, že capol po zadku nie je týranie. To, čo robí poškodená jemu je týranie, ale ju ľúbi. Mnohokrát odíde z ubytovne, kde bývajú, potom mu volá, aby prišiel. Pokiaľ ide o vyhadzovanie poškodenej E. J. z domu – keď bývali v G., povedal jej, že sa mu nepáči čo robí a ak nechce s nim žiť nech ide preč, povedala mu, že nemá kam ísť, pričom si stále volala s mamou. Poza jeho chrbát si to vybavovala, zobrala deti. On sa potom zaujímal kde sú. Dala mu vedieť, stretli sa v Nitre. Pokiaľ ide o J. – keď sa dali dokopy mal rok a pol, doteraz ho volá ocino. Chodí za deťmi a kupuje im, aj na Vianoce im kúpili a zanesli, pokiaľ s ňou žije nerobí medzi deťmi rozdiely. Poškodená s deťmi odišla v júni 2020 do zariadenia, on bol pre nich s taxíkom a dovezol ich späť do G., kde spolu bývali i s deťmi do ich odobratia a potom tam bývali do XX.XX.XXXX, v decembri už bývali v nájme v A..

Svedkyňa poškodená E. J. bola ako obzvlášť zraniteľná obeť vypočutá na hlavnom pojednávaní z osobitnej výsluchovej miestnosti v zmysle § 262a Trestného poriadku. Poškodená uviedla, že sa spoznali v B. M. v krízovom centre. Najskôr bývali u nich, potom v G.. Obžalovaný sa zmenil, ako sa narodilo dieťa, začal piť, hrať sa automaty. Nadával jej i deťom. Ťahal ju za vlasy, čo videla staršia dcéra, ktorú nemusel vôbec, zlomil na nej varechu, keď ju bil. G. J. zbožňoval, toho nebil, nenadával mu, nedával mu kľáčať na kolená. Dcéra sa obžalovaného vôbec nebála. Deti sú v detskom domove, lebo bola v krízovom centre s nimi a riaditeľka jej povedala, že ak sa k nemu vráti, odoberú jej deti, tak aj bolo. K dcére sa strašne

správal. Bolo to tak ako to bolo uvedené v spise a v obžalobe. Je pravdou, že volala políciu, keď bývali v G., ťahal ju za vlasy, policajti videli, že má vyťahané vlasy a že schoval deťom matrace a paplóny do garáže. Musel to všetko vrátiť naspäť, ako to bolo. Opakovalo sa toto častejšie s políciou, vykrikoval, že oni žerú a jemu nedáme. Do U. G. odišla preto, lebo sa to nedalo s ním vydržať, stále pil, míňal peniaze i čo ona dostávala materskú. To bol dôvod. Políciu volala preto, že im ubližoval a bil ich.

Svedkyňa O. E. P., pracovníčka Obecného úradu Solčany vypovedala, že dňa 01.06.2020 sa poškodená J. dostavila na obecný úrad, ktorá nebola občiankou ich obce a uviedla, že obžalovaný, s ktorým žila v spoločnej domácnosti jej ubližuje psychicky, fyzicky, robí na ňu a deti kriek, vyhadzuje ju z domu, berie jej peniaze, viackrát tam bola polícia a žiadala obec, aby pre ňu ako i pre deti našli náhradné ubytovanie. Keď ju poškodená kontaktovala, hovorila jej, že ten psychický tlak od obžalovaného nemohla zniesť, bola z toho mimo, nemala kam ísť, matka v F. N. bývala v nevyhovujúcich podmienkach ako i sestra, ktorá mala dve deti. V tom čase platili prísne epidemiologické opatrenia. Na umiestnenie detí v zariadení boli potrebné testy, v A. ich nerobili, bol problém i s dopravou a preto po skončení opatrení XX.XX.XXXX bolo dňa XX.XX.XXXX dohodnuté o prevoze, ktorý bol uskutočnený obcou XX.XX.XXXX. Neskôr ju pracovníčka zariadenia telefonicky informovala, že museli pani J. prepustiť z dôvodu porušenia podmienok, keďže kontovala telefonicky i osobne obžalovaného, čím porušila vnútorný poriadok, obžalovaný tam prišiel pod vplyvom alkoholu, vyhrážal sa zamestnancom a z dôvodu ich ochrany, ako i ochrany ostatných ubytovaných, ju prepustili. Potom ju videla i s deťmi u obžalovaného v obci. Došlo k odobratiu detí a po ich odobratí ešte určitú dobu pani J. v obci videla.

Svedkyňa Q. E., sestra obžalovaného uviedla, že nechodila do G., ten dom bol na predaj. Bol v spoluvlastníctve na tri časti, obžalovaný bol vydedený. Matka bola chorá, rozhodli sa, že pôjde do zariadenia. Obžalovaný bol vo väzení, zoznámil sa s poškodenou J. a matka, bez ich súhlasu, ich tam nechala bývať, že na mesiac. Bývali tam 3 roky. Pokiaľ bol on zamestnaný, platili sa energie, keď sa narodila tá najmladšia, poškodená J. nezvládala starostlivosť o deti. Obžalovaný zostal doma pomáhať a už neplatili energie. Ona tam chodila iba na ohliadky, lebo to dali realitke. Vždy im povedala, aby tam bolo čisto a aby išli preč. Chodila tam medzi 11.00 a 13.30 h. čisto tam bolo, ale nevidela nikdy navarené, alebo prichystané na varenie. Videla ich trikrát, raz to bolo keď išla vybavovať synovi poukážku na vlak, cestou ich stretla, poškodená J. sedela a obžalovaný sa venoval dvojročnému nevlastnému synovi. Potom, keď tá najmladšia bola na svete, poškodená J. bola v nemocnici obžalovaný prišiel z nočnej, ona tam išla matke pre sezónne oblečenie, v dome bolo ticho, mala upratané, mala červené oči a krmila malého. Tretikrát to bolo potom, ako tú najstaršiu zrazilo auto, bola prevezená do H., pýtali od nej 100eur, že chceli ísť do H., povedala im, že nedá, lebo platila za nich energie a čakala vyúčtovanie okolo 800 eur. Obžalovaný jej špinavo nadával do telefónu, má deti rád, má otcovu povahu, neubližil by im. Môže sa k tomuto vyjadriť matka, ktorá tam chodila variť palacinky, robila, koláče piekla a neter z S., ktorá videla, ako J. bije najstaršie dievča. Deti ho milovali, to vedela iba z toho, čo jej hovorila matka, ktorá tam chodila a sestra z S..

Svedkyňa R. F. vypovedala, že v obci G. bola suseda obžalovaného oproti, nebola ničoho svedkom, jeho mala veľmi rada, bol to dobrý chlapec. Nevidela čo sa vo vnútri robí. Vonku nič nevidela, že by sa robilo zle. To jeho dievča nosil na rukách, mal ju rád. I tie ďalšie deti, chodil s nimi, i do obchodu, nosil, nakupoval. Pokiaľ tam bývala jeho matka, tak dobre vychádzali, boli každý deň spolu, potom odišla a chodila k nim iba, ak tam matka prišla. Rozprávali sa na dvore. Nikdy nič nepočula. Ona ani nevidela, že tam boli policajti, viackrát sa na to pýtali ľudia, že tam boli. Poškodená J. od nej pýtala peniaze, že nemala na mlieko i na rožky, obžalovaný jej to čestne vrátil, koľkokrát i on si pýtal, že ide do mesta 3-5 eur a vrátil jej to. Nevidela, že by niekedy bil poškodenú J. alebo deti.

Svedkyňa R. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v G. to bolo dobré i zlé, poškodená nevedela nič robiť, variť, upiecť koláč. Obžalovaný sa staral, deťom nič nerobil, prebaľoval ich. Po predaji domu za deťmi chodievala, posielala im sladkosti, balíky, volá im skoro každý deň. Obžalovaný nič zlé deťom nerobil, staral sa o deti. Nevidela, že by sa zle správal k K., J. a ani k poškodenej. Do domova išla začiatkom júla - augusta 2017, chodila do G. asi 2-3 krát do mesiaca, aj tam spávala. V G. obžalovaný s poškodenou bývali do predaja domu.

Z výpovede svedka J. J. S. v prípravnom konaní zo dňa 27.04.2021, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku vyplýva, že je lekárkou malol. detí a mala ich v disperzii od roku 2018 do júna 2020. U malol. G.J. nezistila žiadne známky psychického a fyzického

týrania, prípadne zanedbania starostlivosti. Niekedy na jar 2020 bola upozornená z nejakej inštitúcie na skutočnosť, že malol. G.J. a J. by mali byť týrané. Následne predvolala matku a na malol. K. skutočne videla na tele modriny a to na dolných končatinách, asi i na uchu na otázku pôvodu modrín jej poškodená J. uviedla, že to spravil brat malol. J., že bol veľmi agresívny, neposlušný, nezvládnuteľný. Následne pri ďalšej kontrole znova prezrela malol. K., nezistila modriny a počas vyšetovania jej malol. spontánne uviedla: „už ma nebijú.“ Malol. J. počas vyšetrenia nemal na tele modriny a poškodená J. sa jej sťažovala, že sa nemajú dobre, že nemajú peniaze, obžalovaný pije a potom je agresívny.

Z výpovede svedka B. T. N. v prípravnom konaní zo dňa 27.04.2021, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku vyplýva, že bola triednou učiteľkou malol. K. v školskom roku 2019-2020, kedy malol. bola žiačkou I. ročníka ZŠ. Problém s malol. K. začal až po začatí dištančného vyučovania od 16.03.2020, dieťa nemalo prístup k internetu a možnosť sa týmto vzdelávať. Len raz videla na nej modrinu, malol. K. jej k tomu uviedla, že sa udrela. Veľa krát sa rozprávali, ani raz je nepovedala, že sa niečo u nich doma deje, čo by naznačovalo týranie zo strany obžalovaného. V škole sa prejavovala úplne bežne.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria J. D. K., ktorý v prípravnom konaní vypracoval znalecké posudky, zo záverov ktorých vyplývalo:

S. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX - osobnosť poškodenej E. J. je simplexná, menej štruktúrovaná, jej intelekt je orientačne na hranici spodného pásma priemeru, nie je však inferiorizovaný do hĺbky duševnej zaostalosti, v dôsledku správania obžalovaného netrpí posttraumatickou stresovou poruchou (ďalej len „PTSP“), nedošlo v dôsledku správania obžalovaného u nej k poškodeniu psychického zdravia, nepociťovala správanie obžalovaného ako príkorie, interpretovala jeho správanie ako následok konzumu alkoholu, v triezvom stave si jeho správanie pochvaľovala. Dokázala sa adaptovať na situáciu a prijať takéto prejavy bez dopadu na jej osobnostnú integritu a psychické zdravie;

S. XX/XXXX zo dňa XX/XXXX - K. inkriminovanom čase a aj aktuálna diagnóza u obžalovaného bola zistená emočne nestabilná porucha osobnosti, impulzívny typ F 60.30, škodlivé užívanie alkoholu bez naplnených atribútov závislosti – F 10.1 a patologické hráčstvo v plnej remisii (úzdave) F 63.0.

Na hlavnom pojednávaní znalec zotrval na záveroch znaleckého posudku. Z medicínskej hľadiska u poškodenej nezistil známky PTSP. Stanoviť túto diagnózu je oprávnený iba psychiater, nebola nikdy liečená ambulantne u psychiatra ani psychológa. V čase vyšetrenia pred tromi rokmi nebol naplnený žiadny zo symptómov, ktorý by podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb bol požadovaný ako prítomný na diagnostiku PTSP. Táto porucha patrí medzi kategóriu stresom vyvolaných neurotických porúch. Na základe podaných aj anamnestických údajov, aj klinického vyšetrenia, nemohol stanoviť diagnózu PTSP pred tromi rokmi. Nie je oprávnený sa vyjadrovať k záverom psychologičky, ide o iný odbor a iné odvetvie, nie je kompetentný sa vyjadrovať, keďže nejde o supervízny posudok z toho istého odvetvia a odboru. Nie je mu známe, či sa poškodená neskôr liečila psychiatricky alebo psychologicky, keďže vyšetrenie bolo pred tromi rokmi. Bol toho názoru, že posudky sa nerozhádzajú, každý je z iného odboru a nemohol stanoviť PTSP, ktorá v tom čase zistená nebola. Poškodená netrpela v dôsledku správania obžalovaného po duševnej stránke, čo je hypotéza vzhľadom na inú osobnostnú štruktúru.

Zo záverov znaleckého posudku S. XX/XXXX vypracovaného J. D. N., znalkyňou z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, zo dňa 13.11.2020, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný podľa postupom § 268 odsek 2 Trestného poriadku vyplýva, že malol. K. netrpí duševnou chorobou, ani poruchou v pravom zmysle slova. Vývoj jej osobnosti je poznačený výraznou nestabilitou, ako emocionálnych, tak i výchovných vplyvov, nestabilitou rodinného prostredia, celkove nepodnetným rodinným prostredím, ktoré nesaturovali emočné potreby malol. K., nevhodne ovplyvňovali jej vývoj. U malol. sa jedná o vývojovú poruchu - reaktívnu poruchu príchylnosti, ktorá nie je v príčinnej súvislosti so správaním obžalovaného. Nepriami vplyv obžalovaného na vývoji osobnosti dieťaťa je v tom, že nijako neprispieval k stabilite rodiny, jeho výchovný prístup bol viac negatívne, punitívne, sýtený, alkoholizoval, neprispieval k budovaniu pozitívnych väzieb medzi členmi rodiny a celkovému skľudneniu a stabilizácií rodinnej atmosféry, príznaky posttraumatickej stresovej poruchy zistené neboli.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa zotrvala na záveroch podaného posudku s tým, že po vyšetrení malol. K. nebolo zistené, že by trpela pod vplyvom správania sa obžalovaného nejakou duševnou chorobou, ani nebola v rozvoji žiadna duševná porucha, to čo v posudku napísala bola vývojová porucha.

Zo záverov znaleckých posudkov vypracovaných znalkyňou B. B. L. M., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané podľa postupom § 268 odsek 2 Trestného poriadku, a to:

S. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že malol. K. je zaostávajúca vo vývine, detská, disharmonicky sa vyvíjajúca v smere psychopatie a patanoidity, emočne a sociálne deprimovaná. Bojí sa intimity, pretože nedokáže citovým vzťahom porozumieť v dôsledku citovej deprivácie s chýbaním spätnej väzby matky, ktorá od narodenia mala byť sprievodcom a interpretom jej sveta. Riadi sa tým, čo je vynucované silou a mocou, čo absentuje aj rešpektovanie akýchkoľvek hraníc (mravných, morálnych) prekračuje ich cielene, uvedomuje si, že sa správa ignorujúco, bezohľadne a nerešpektujúco, čo možno očakávať aj v bežných životných situáciách. Osobnosti malol. J. a malol. G.B. sú disharmonicky sa vyvíjajúce, zaostávajúce vo vývine s prejavmi emočnej a sociálnej deprivácie, mentálny vek oproti fyzickému je oneskorený. Malol. K. napĺňa znaky všeobecnej vierohodnosti, ktorá je oslabená u malol. J., ktorý nemá dostatočne rozvinuté komunikačné schopnosti, nedokázal opisovať a líčiť tak, aby to bolo pre tretie osoby zrozumiteľné. Výpovede malol. K. zo, psychologického hľadiska hodnotila ako vierohodné. Mal. J. pri dotazovaní na rodinu – matku a otca klopil oči, následne i hlavu a odmietal akúkoľvek komunikáciu. Zistené u neho boli psychosomatické prejavy – potenie rúk, červenanie v tvári, uhýbanie očnému kontaktu a následný celkový negativizmus, ktoré sú dôkazom toho, že malol. v rodine prežíval negatívne zážitky, ktoré mu spôsobovali utrpenie. Objektívne hodnotenie psychologickéj vierohodnosti bolo u malol. nemožné, no bolo konštatované, že v rodine zažíval stres a utrpenie. Malol. K. na verbálnej úrovni popisovala vzťah k obžalovanému ako dobrý zo začiatku spolužitia, no po narodení sestry G.B. sa zmenil a začal sa ku nej a k bratovi J. správať agresívne. U malol. J. pri dotazovaní na obžalovaného klopil očami, následne hlavu a odmietal akúkoľvek komunikáciu. Objavovali sa u neho psychosomatické prejavy - potenie rúk, červenanie v tvári, uhýbanie očnému kontaktu a následne celkový negativizmus, čo ukazovalo na konfliktný vzťah k obžalovanému. Správanie obžalovaného k malol. deťom tak, ako ho popisovala malol. K. je tyranizujúcim správaním spôsobujúcim stres a strach s prežívaním psychického utrpenia zainteresovaných. Psychosomatické prejavy malol. J. pri vyšetrení sú znakom znova prežívania negatívnych zážitkov s otčimom z minulosti (známky posttraumatickej stresovej poruchy), čo je tiež psychickým utrpením. U malol. G.B. neboli zistené známky prežitého psychického či fyzického utrpenia. Č. XX/XXXX zo dňa X.XX.XXXX vplynulo, že u poškodenej E. J. nebola zistená psychopatológia v štruktúre jej osobnosti. Psychologická všeobecná vierohodnosť je oslabená, pretože má veľmi nízku úroveň pamäťových fondov, disponuje veľmi nízkymi kognitívnymi kompetenciami. Psychologická špecifická vierohodnosť je v zásadnej miere zachovaná. Správanie obžalovaného, ako ho poškodenej popisovala je hrubým a bezohľadným správaním spôsobujúcim stres, strach a napätie. S poukazom na aktuálne ťažký stupeň depresie u poškodenej bolo usúdené, že správanie sa obžalovaného voči nej jej spôsobovalo psychické utrpenie.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa zotrvala na záveroch ZP č. XX/XXXX. Pokiaľ ide o konfliktné matrimónium – rodinné prostredie, v ktorom sa nachádzala poškodenej, jej deti a jej druh, kde sú neustále hádky, psychické napätie, vyhrážky, prípadne aj nejaké fyzické útoky, tak to je prostredie, ktoré je stresujúce a zúčastneným spôsobuje problémy, keďže poškodenej vlastne celý svoj život, nie len v tomto vzťahu, žila v takýchto prostrediach, ako sama uvádzala, tak to vyústilo do neuroticko-depresívnej dekompenzácie. V čase vyšetrenia bola neuroticko-depresívne dekompenzovaná so znakmi depresie. Z psychologického hľadiska zotrvala na tom, že správanie obžalovaného pociťovala ako psychické utrpenie. Z psychologického hľadiska pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti sú naplnené ak intelekt vyšetrovanej nie je nižší ako pásmo ľahkej mentálnej retardácie, úroveň strednej debility, to znamená, že nie je menej ako IQ 65. Ak nie je patológia v štruktúre osobnosti v zmysle duševného ochorenia. S poukazom na veľmi nízku celkovú mentálnu úroveň, ale najmä pamäťových funkcií, tie boli znížené až na úroveň ťažkej debility, konštatovala oslabenie psychologickéj všeobecnej vierohodnosti. Čo sa týka špecifickéj vierohodnosti, tam sa hodnotia porovnávacou analýzou jednotlivé výpovede. Mala k dispozícii dve výpovede poškodenej, jednu, ktorú učinila pred OČTK a odstupom troch mesiacov pri vyšetrení, kde situáciu popisovala rovnako čo sa týka okolností s určitými nezrovnalosťami, čo sa týka času a priestoru, ale bolo to bez zásadných rozdielov. Konštatovala, že psychologická špecifická vierohodnosť bola zachovaná. Jej výpovede sú čiastočne vierohodné z psychologického hľadiska. Z povahových vlastností poškodenej ako aj z jej základnej osobnostnej štruktúry vyplýva, že aj ona je taký vyrývačný typ, hašterivý, večne nespokojný, takže tie útoky boli vzájomné, ona to ja priznávala, že „dal mi partner facku, ja som mu to vrátila“. Osobnosť ako je poškodenej je večne nespokojná v celom svojom živote, takže je ťažké určiť rolu medzi násilníkom a obeťou. Určite má význam skúmať vzájomnú interakciu medzi obeťou a obžalovaným, tomuto som sa venovala v bode 4). Keď ju vyšetřovala, neboli už v spoločnej domácnosti. Poškodenej je osobnosť dráždivá, nikdy nie spokojná, krutá, neľudská, robiaca

ťažkosti, vyhľadávajúca vzruch, ignoruje nebezpečenstvo, zbrklo odvážna, sú to vlastnosti, ktoré keď v nejakom období jej prejdú cez hlavu, tak sa dekompenzuje, ale zase príde pár dobrých dní, tak sa znovu pozbiera a ide ďalej. V čase keď bola u nej, tak bola dekompenzovaná a v čase, keď bola u J. K., mohla byť v pohode, v klude, deti mala v detskom domove. Podľa nej sa posudky vôbec nerozchádzajú v záveroch, keďže taktiež konštatovala v závere absenciu psychopatológie, v zmysle duševného ochorenia, t. j. nebola duševne chorá.

U maloletého J. konštatovala znaky PTSP. Čo sa týka všeobecnej vierohodnosti, znaky mal dostatočne rozvinuté, funkcie vnímania, o čom svedčili aj tie psychosomatické prejavy, keď sa hovorilo o domácom prostredí, tak chlapec sa zosypal, ale nemal ešte dostatočne rozvinuté rozumové schopnosti k tomu, aby dokázal porozumieť tomu, čo sa deje. Bol 4,5 ročný, ale zaostával vo vývine čo sa týka psychického vývinu, bol na úrovni 2,5 roka. Hodnotiť vierohodnosť je nemožné, iba na základe správania. Otázky, ktoré mu dávala, pokiaľ sa týkali ako to bolo v rodine, tak bol utiahnutý a keď mu dávala konkrétne otázky, či ho niekto bil, na čo bola varecha, to už očervenel, potil sa, mal zaliate oči, žmolil ruky, to sú psychosomatické znaky. Jeho rečová výbava bola veľmi biedna. Bolo to patologické rodinné prostredie.

Zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného B. R. M., znalcom z odboru psychológie, odvetvie Klinická psychológia dospelých, zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný podľa postupom § 268 odsek 2 Trestného poriadku vyplýva, že osobnosť obžalovaného je akcentovaná, labilná, impulzívna, sociálne a emocionálne nezrelá, infantilná, s tendenciou k nezrelému spôsobu života s tendenciou k pôžitkárstvu, rýchlemu uspokojovaniu potrieb. Afektemotivita je labilná, má sklon k dysforickým rozladom už pri minimálnej frustrácii, ktorú si rieši maladaptívnymi copingovými stratégiami (napr. použitie návykových látok – alkoholu, nelátkové závislosti – gambling), iritabilný, vznetlivý pri nezdaroch či hatení jeho potrieb. Agresivita nie je zvýraznená črta osobnosti obvineného. Sociálne menej zrelý, má neprimerané očakávania vo vzťahoch, prítomná je hypertrofovaná potreba závislosti vzťahoch v zmysle nadmerného očakávania, že druhí mu budú nápomocní a chápujú voči jeho osobe či situácii, v ktorej sa ocitol až s tendenciou k manipulatívne správaniu voči interpersonálnemu partnerovi. Vplyvom nezrelosti si síce vytvára interpersonálne vzťahy, avšak tieto sú často nestále. Je pre neho náročné si udržať dlhodobé zmysluplné vzťahy. Nie sú založené len na uspokojovaní jeho potrieb. Sebahodnotenie je nestále, založené aktuálne prežívanej situácii, katatýmne podfarbené. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je zachovaná, apsychooticky. Má zvýšený záujem byť v centre pozornosti, získať obdiv a ocenenie. Z hľadiska adaptačných potenciálov sú prítomné riziká, pretože kladie zvýšené nerealistické požiadavky na ocenenie vlastnej osoby, pričom ašpiračné snahy sú neprimerané a aj preto častejšie zažíva frustráciu z nenaplnenia vlastných premrštených požiadaviek. Má záujem sa prezentovať v pozitívnom svetle, zvýšená snaha zaujať, ponúkať o sebe niečo strhujúce, neraz až megalomanské. Manipulačné, zisťné interpersonálne správanie.

Postupom podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku bol na technickom zariadení vykonaný dôkaz a to prehratie a oboznámenie videozáznamu z vyluchu maloletej K. narodennej XX.XX.XXXX (dcéra poškodenej) zo dňa XX.XX.XXXX (č. l. 36-40,405). Svedkyňa v rámci vyluchu uviedla, že bývajú v H., lebo G. otec (pozn. obžalovaný) bil maminu (pozn. poškodenú), ťahal ju za vlasy a inak robil. Jedenkrát ju potiahol za vlasy, videla veľké vlasy padať na zem a buchol päšťou, čo nevidela. Poškodenú bil, buchol ju päšťou, za vlasy ju chytil a na nohe mala modriny, vulgárne jej nadával, čo videla. Keď sa obžalovaný začal prvý hádať s poškodenou, vždy ju bil. Keď sa ona nechcela učiť, zlomil na stole varechu, takú veľkú a celú ju zlomil. Vždy, keď sa nechcela učiť, tak ju buchol rukou po hlave a na stôl udieral s varechou. Niekedy ju capol varechou po zadku, čo ju bolelo. Rukou ju udieral po zadku, prstoch a po hlave, trochu to bolelo. Malol. J. obžalovaný tiež cápal po prstoch, aj po zadku, malol. J. začal plakať a dával ho i kľáčať do pivnice do kúta ako i von, vtedy mu dal pod kolienko drevo. Aj ju dával kľáčať von na drevo, ako i do pivnice, musela mať vždy ruky za chrbtom. Cápal po prstoch i malol. G.B. keď neposlúchala a ona plakala. Mamina volala policajtov, lebo obžalovaný im stále nadával a policajtov sa bál, raz sa pred nimi schoval na povalu a ťahal ho policajt za nohu. Ona sa obžalovaného trochu bála, bil ju keď neposlúchala, ale i niekedy bez príčiny.

Z rodných listov malol. detí vyplynulo, že malol. G.B. nar. XX.XX.XXXX je dcérou obžalovaného a poškodenej; malol. K. nar. XX.XX.XXXX je dcérou poškodenej, otec nie je uvedený a malol. J. nar. XX.XX.XXXX je synom poškodenej, otec nie je uvedený.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany podal dňa 30.07.2020 podnet na posúdenie, či nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu zo strany obžalovaného, s poukazom na správu Centra Slniečko n.o. Nitra doručenú im 29.06.2020, vyjadrenie pracovníčky Obce Solčany p. P., ktorá mala

informácie, že partner matky bije staršie malol. deti, ona sa nedokáže od svojho partnera odpútať a deti chrániť od jeho alkoholických excesov, oznámenie CDR Levice zo dňa 24.07.2020 v ktorom neodporúčali a nepovolili dňa 27.07.2022 návštevu rodičov malol. detí z dôvodu agresívneho správania a vyhrážania sa obžalovaného- partnera matky zamestnancom centra a vyhrážania sa profesionálnym náhradným rodičom.

Centrum Slniečko n.o. Nitra v správe zo dňa 29.06.2020 oznámilo, že dôvodom umiestnenia poškodenej a jej detí bola skutočnosť, že zo strany obžalovaného dochádzalo k psychickému ponižovaniu klientky a k fyzickým útokom na jej osobu. Práca s poškodenou bola veľmi náročná, nakoľko sa u nej výrazne prejavovalo špecifické prežívanie a správanie sa, ako reakcia na dlhodobé násilie. Prejavovali sa u nej situácie, kedy sa rozhodla, že sa k partnerovi vracia, ale obratom uvádzala, že sa ho bojí, čím sa jasne prejavovala neschopnosť opustiť vzťah a násilníka. Staršie dve deti sa v ich zariadení veľmi upokojili, obžalovaného sa báli, potvrdzovali slová poškodenej o násilí, ktoré bola na nej páchané. Deti zhodne uvádzali, že sa „domov“ vrátiť nechcú, že sa boja. Dňa 27.06.2020 sa obžalovaný pod vplyvom alkoholu pohyboval v bezprostrednej blízkosti BŽD, vykrikoval na poškodenú a aj ich dcéru. Z uvedeného dôvodu musela poškodená nasledujúceho dňa 28.06.2020 BŽD opustiť aj s deťmi. Malol. K. a malol. J. sa vrátiť nechceli, obe deti boli zjavne vystrašené a v strese z návratu.

Okresný súd Topoľčany Uznesením č.k. 9P/100/2020-8 zo dňa 03.07.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke malol. detí E. J. povinnosť odovzdať malol. K. a J. pracovníkom Oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, ktorí sú povinní bez zbytočného odkladu deti odovzdať do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Levice.

Okresný súd Topoľčany Uznesením č.k. 10P/100/2020-7 zo dňa 02.07.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil rodičom malol. G.B. povinnosť odovzdať malol. G.B. pracovníkom Oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, ktorí sú povinní bez zbytočného odkladu deti odovzdať do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Levice.

Zariadenie pre seniorov Komfort, n.o. Topoľčany oznámilo, že p. R. B. v období od júna 2018 do 30.11.2020 opustila zariadenie od 16.6.-19.6.2018, 14.09.-16.9.2018, 27.09.-29.9.2018, 24.12.-27.12.2018, 15.02.-17.2.2019, 16.03.-19.03.2019, 13.06.-17.06.2019, 22.06.-23.06.2019, 29.06.-30.06.2019, 19.08.-21.08.2019, 25.10.2019, 20.12.-22.12.2019, 16.01.2020, 19.02.-20.2.2020, 19.07.-29.07.2020, 11.08.-12.08.2020.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že podľa evidencie priestupkov sa dopustil 11 priestupkov v období od roku 2016 do august 2020, z toho jeden priestupok pre rušenie nočného klúdu, dva priestupky proti majetku a 8 priestupkov voči poškodenej – hrubé správanie, vulgárne nadávanie a to dňa 30.10.2017 - uložená pokuta 20eur; dňa 25.10.2018, 11.01.2019, 07.02.2020, 06.05.2020, 31.05.2020 a 11.06.2020 - uložené napomenutie.

V odpise z registra trestov má 7 záznamov, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený:

rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.05.2013 sp.zn. 1T/38/2013 bol uznaný vinným podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou vo výmere 1 rok 6 mesiacov, uznesením Okresného súdu Topoľčany sp.zn. zo dňa rozhodnuté o nariadení výkonu trestu,

trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 0T/33/2013 uznaný vinným podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace,

rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.01.2014 sp.zn. 2T/185/2013 uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov,

rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20.05.2015 sp.zn. 1T/42/2015 uznaný vinným podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, § 212 ods. 2 Trestného zákona, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov,

trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 0T/173/2017 doručeným obžalovanému dňa 18.12.2017, právoplatným dňa 18.12.2017 bol uznaný vinným podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou s probačným dohľadom vo výmere 3 roky, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby,

trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom doručeným obžalovanému dňa 03.05.2018 sp.zn. 4T/44/2018 bol uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trenčín sp.zn. 0T/173/2017.

Obec G. v správe zo dňa 30.04.2021 oznámila, že obžalovaný sa v obci dlhšiu dobu nezdržiava, dom, kde sa predtým zdržiaval vlastní nový majiteľ, ktorý tam je prihlásený k trvalému pobytu od 02.12.2020.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby, po jeho úprave vzhľadom na vykonané dokazovanie ohľadom ustálenia obdobia, počas ktorého žili spoločne obžalovaný s poškodenou v obci G., t.j. do XX.XX.XXXX, mimo dní 25.10.2018, 07.02.2020, 11.01.2019, 06.05.2020, 31.05.2020, 11.06.2020 a 07.10.2020, kedy bol obžalovaný za svoje konanie voči poškodenej postihnutý v priestupkovom konaní a skutok spáchal obžalovaný.

I keď obžalovaný spáchanie skutku popieral, bol usvedčený priamymi dôkazmi a to svedeckou výpoveďou poškodenej E. J., malol. svedkyne K.. Nepriamo je obžalovaný zo spáchania skutku usvedčovaný aj svedeckými výpoveďami vypočutých svedkýň O. E. P., ktorá potvrdila, že na obecný úrad sa dostavila poškodená dňa 01.06.2020 s tým, že obžalovaný jej ubližuje psychicky i fyzicky, robí na ňu i deti krik, vyhadzuje ju z domu, J. J. S., ktorá ako ošetrujúca lekárka zistila na tele malol. K. modriny a pri následnej kontrole jej maloletá spontánne uviedla: „už ma nebijú“, ako i oboznámenými správmi U. G. H., Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, z ktorých vyplynulo, že poškodená popísala násilie, ktoré prežila zo strany obžalovaného a malol. deti sa obžalovaného báli, potvrdzovali slová poškodenej o násilí, ktoré bolo na nej páchané s tým, že sa deti nechceli „domov“ vrátiť. Zo záverov znaleckých posudkov, ako i výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že poškodenej správanie obžalovaného voči nej jej spôsobovalo psychické utrpenie a správanie obžalovaného k malol. J. sú znakom znova prežívania negatívnych zážitkov s otčimom z minulosti (známky posttraumatickej stresovej poruchy), čo je tiež psychickým utrpením.

Je zrejmé, že pri tomto spôsobe páchania trestnej činnosti zvyčajne neexistujú výlučne priame dôkazy, avšak v danom prípade súhrn priamych dôkazov spočívajúcich vo výpovedi poškodenej, malol. svedkyne K., ako i nepriamych dôkazov v podobe oboznámených listín a svedeckých výpovedí svedkov O. P. a J. S. a záverov znaleckých posudkov, vytvárajú ucelenú reťaz, jednotlivé dôkazy do seba logicky zapadajú a jednoznačne tak vyvracajú obranu a tvrdenia obžalovaného.

Obžalovaný potvrdil, že nadával poškodenej, sem tam zvýšil hlas na deti, capol ich po zadku, dával kľučkať na kolená malol. K. s tým, že to dávala i poškodená. Poprel, že by ich bil po prstoch, nadával deťom a dával kľučkať na kolená malol. J.

Obrana obžalovaného, bola vyvrátená výpoveďou malol. K., ktorá popísala, aké správanie bolo obžalovaného voči nej i malol. J., ktoré sa zmenilo po narodení malol. G., ako i výpoveďou poškodenej, ktorá jednoznačne potvrdila, že sa obžalovaný správal tak, ako to bolo uvedené v obžalobe a dcéra sa ho strašne bála.

Pokiaľ ide o výpovede svedkýň:

Q. E. – potvrdila, že chodila do G. iba v prípade, ak bol záujemca o dom a vždy povedala, aby neboli doma, videla ich tri krát a nevedela sa bližšie vyjadriť k spolužitiu obžalovaného, poškodenej a malol. detí.

R. F. – nevidela, že by obžalovaný deti bil a bol krik, bývala oproti ich domu, po odchode matky obžalovaného chodila k nim iba pokiaľ tam prišla jeho matka a rozprávali sa na dvore.

R. B. – počas doby, kedy prišla k obžalovanému do G., to bolo dobré i zlé, obžalovaný sa staral, deťom nič nerobil a ona chodila do G. asi 2-3 krát do mesiaca, aj tam spávala.

Pokiaľ ide o intenzitu, v akej navštevovala svedkyňa domácnosť obžalovaného a poškodenej v období 6/2018 do 30.11.2020, táto vyplynula zo správy L. E., podľa ktorého v danom období opustila zariadenie na 44 dní, pričom mesiacoch 7-8/2018, 10-11/2018, 3 1/2019, 4-5/2019, 7/2019, 9/2019, 11/2019, 3-6/2020 a 9/11/2020 neopustila zariadenie a teda nebola u obžalovaného a poškodenej, preto nemohla mať vedomosť o situácií v ich domácnosti tak, ako i svedkyne E. a F.. V tomto smere súd len dodáva, že utajovanie domáceho násillia pred okolím je prirodzené, ako pre jeho obeť, tak pre páchatel'ov.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť aj jeden zo záverov znaleckého posudku znalca B. M. o charakterových vlastnostiach obžalovaného, ktorého osobnosť obžalovaného je akcentovaná, labilná, impulzívna, sociálne a emocionálne nezrelá, infantilná, s tendenciou k nezrelému spôsobu života s tendenciou k pôžitkárstvu, rýchlemu uspokojovaniu potrieb, je iritabilný, vznetlivý pri nezdaroch či hatení jeho potrieb. Sociálne menej zrelý, má neprímerané očakávania vo vzťahoch. Vo vzťahu k vierohodnosti výpovede poškodenej, vzhľadom i na jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, súd poukazuje na výpoveď znalkyne J. M., ktorá konštatovala u nej veľmi nízku úroveň pamäťových fondov, veľmi nízkymi kognitívnymi kompetenciami, pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti boli veľmi oslabené a psychologická špecifická vierohodnosť poškodenej je v zásadnej miere zachovaná.

Súd v danom prípade nevzhladol potrebu iných dôkazov, keďže skutkový stav mal na základe vyššie opísaného dokazovania za preukázaný. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že argumenty, ktoré prezentovali sestra a matka obžalovaného, odrážajú iba ich subjektívny názor na predmet konania a osobu obžalovaného a z pohľadu otázky viny obžalovaného zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nie sú relevantné.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie bolo preukázané, že prejednávany skutok vykazuje znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), Trestného zákona, nakoľko obžalovaný blízkej osobe a osobe, ktorá bola v jeho starostlivosti a výchove spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie a spôsobil tým ťažkú ujmu na zdraví a spáchal čin závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas.

Z hľadiska zavinenia súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pre záver o tom, že PTSP je dlhší čas trvajúca poruchou zdravia, a teda ťažkou ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona, zásadne nestačí zistenie o jej pretrvávaní po relatívne dlhú dobu, ale je nutné, aby predstavovala veľmi citeľnú ujmu v obvyklom spôsobe života poškodeného. Musí byť spojená s takými problémami, ktoré nielenže trvajú dlhšiu dobu, ale poškodenému bránia v obvyklom spôsobe života, do ktorého mu vážne zasahujú tak, že sa nemôže prejavovať a správať podľa svojich zvyklostí a obstarávať si obvyklým spôsobom svoje životné potreby a usporiadať svoje sociálne pomery. Posttraumatický stresový syndróm možno považovať za ťažkú ujmu na zdraví z pohľadu § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona.

Ťažkou ujmu na zdraví sa rozumie len vážna porucha zdravia alebo iné vážne ochorenie. Za týchto podmienok je ťažkou ujmu na zdraví

- a) zmrzačenie,
- b) strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti,
- c) ochromenie údu,
- d) strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva,
- e) poškodenie dôležitého orgánu,
- f) zožyzdenie,
- g) vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu,
- h) mučivé útrapy, alebo
- i) porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Z dikcie ustanovenia § 123 ods. 3 Tr. zákona vyplýva, že naplnenie pojmu spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví je viazané na dve podmienky, ktoré však musia byť splnené zároveň. Ide o podmienku, že ide o vážnu poruchu na zdravie alebo vážne ochorenie a podmienku, že ujma na zdraví musí zodpovedať aspoň jednému z taxatívne uvedených typov v § 122 ods. 3 písm. a) – i) Tr. zákona. V danej veci súd dospel k záveru, že v prípade spôsobenia PTSP, ide o vážnu poruchu na zdraví spočívajúcu po dlhšiu dobu trvajúcej poruche na zdraví. Za dlhšiu dobu trvajúcu poruchu zdravia sa považuje vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktoré obmedzujú spôsob života poškodeného najmenej po dobu šiestich týždňov. Vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie predovšetkým znamená (na rozdiel od ublíženia na zdraví) veľmi citeľnú ujmu v obvyklom spôsobe života poškodeného. Za ťažkú ujmu na zdraví v zmysle písmena i) § 123 ods. 4 Tr. zákona sa považuje nielen dlhšiu dobu trvajúcu vážna

porucha zdravia fyzického, ale aj duševného, popr. dlhšiu dobu trvajúcu vážne duševné ochorenie (C. X/XXXX-XX., C. XX/XXXX).

Pri posudzovaní toho, či v prípade vzniknutej PTSP na zdraví u malol. poškodeného ide o ťažkú ujmu na zdraví, treba zdôrazniť, že nemožno vychádzať iba zo skutočnosti, že porucha na zdraví je dlhodobého charakteru, treba zohľadniť aj ďalšie súvisiace skutočnosti, ako napr. dĺžku liečby psychických porúch, obmedzenie spôsobu života poškodeného a jeho formy, prejavy ochorenia a pod. Na duševnú poruchu poškodenej osoby (resp. posúdenie miery závažnosti tejto poruchy zdravia) nemožno vzťahovať rovnaké hľadiská, aké sa uplatňujú na telesné zranenia. Pri duševnej poruche totiž nemožno mechanicky aplikovať závery týkajúce sa somatických ochorení, lebo postihnutie psychiky poškodenej osoby a toho vyplývajúce obmedzenie je úplne rozdielnej povahy a prejavuje sa v úplne inej oblasti života, než v prípade telesných zranení osoby. V rámci posudzovania miery závažnosti a miery obmedzenia obvyklého spôsobu života je tak potrebné primárne zohľadniť aj iné prejavy tejto poruchy.

V danej súvislosti je potrebné zdôrazniť, že PTSP, niekedy tiež nazývaná ako posttraumatický stresový syndróm vzniká ako reakcia na traumatickú udalosť. Postihnutý opakovane prežíva udalosť v myšlienkach, snoch a fantáziách a vyhýba sa miestam a situáciám, v ktorých k udalosti došlo. Porucha sa často prejavuje poruchami spánku, sústredením alebo úľakovými reakciami. Súčasne sa môže vyskytovať aj depresia, generalizovaná porucha osobnosti, OCD, agorafóbia, depersonalizácia alebo rôzne závislosti. Rozlišuje sa akútna reakcia na stres (príznaky trvajú menej ako 3 mesiace) a chronická PTSD (príznaky trvania dlhšie ako 3 mesiace). Pri posudzovaní toho, či v danej veci PTSP spĺňa kritériá ťažkej ujmy na zdraví považuje súd za nutné poukázať na skutočnosť, že zmeny psychického stavu u malol. poškodeného trvali najmenej od 18.11.2020, kedy v tom čase bol prvýkrát vyšetrený znalkyňou B. L. M., ktorá v závere posudku v bode 5. konštatovala psychosomatické prejavy, ktoré boli znakom utrpenia znovu prežívania negatívnych zážitkov s otčimom z minulosti (známky PTSD). Tento dátum však neznamená, že by od tohto dátumu nebola uvedená porucha prítomná. Malol. poškodenému bola diagnostikovaná PTSP i v čase vyšetrenia znalkyňou J. D. N. dňa 01.03.2021 s tým, že príznaky u malol. poškodeného ešte pretrvávali a začiatok vzniku PTSP datovala približne od veku jeho 3 rokov. Poškodený trpel v dôsledku PTSP fobickým (strachovým) správaním, regresívnymi prejavmi v reči, bezmocným správaním, hrou s témou traumy („na rodičov“ s hádkami, útokmi), úzkosťou z cudzích ľudí, prejavujúcou sa emočnou inhibíciou a nepozornosťou, jeho život bol závažne ovplyvnený pretrvávaním strachu a neschopnosťou adekvátne sa citovo a sociálne prejavovať. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa súdu odôvodňujú záver, že utrpená PTSP spĺňa kritériá vážnej poruchy zdravia v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona, pretože nepochybne malol. poškodeného citeľne obmedzovala v bežnom spôsobe života po výrazne dlhú dobu, podstatne presahujúcu obvykle požadovanú dobu 6 týždňov.

Súd sa domnieva, že medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom v podobe vzniku PTSP u malol. poškodeného, ako i následkom u poškodenej v podobe vzniku psychického utrpenia je príčinná súvislosť. V danej súvislosti je potrebné zdôrazniť, že príčinný vzťah spája konanie s následkom a je znakom objektívnej stránky trestného činu. Požiadavku príčinného vzťahu treba chápať tak, že určitá osoba môže byť trestná len vtedy, ak svojím konaním následok skutočne spôsobila. Konanie páchatel'a, aj keď je len jedným článkom reťaze príčin, ktoré spôsobili následok, je príčinou následku aj vtedy, ak by následok nenastal bez ďalšej skutočnosti (napr. k následku prispeli povahové rysy poškodenej). Je nepochybné, že v dôsledku konania obvineného voči poškodenej došlo u nej k vzniku psychického utrpenia a v dôsledku konania voči malol. poškodenému došlo ku vzniku PTSP, čo predstavuje ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona. Skutočnosť, že poškodená konaním obžalovaného trpela psychickým utrpením a malol. poškodený trpel duševnou chorobou PTSP, bola preukázaná znaleckými posudkami, vrátane vyjadrenia znalcov v rámci hlavných pojednávaní. Z ich vyjadrenia je zrejmé, že spúšťačím mechanizmom vzniku psychického utrpenia u poškodenej a PTSP u malol. poškodeného bolo práve jeho konanie voči týmto poškodeným v období od júna 2018 do 30.11.2020, okrem dňa 25.10.2018, 07.02.2020, 11.01.2019, 06.05.2020, 31.05.2020, 11.06.2020 a 07.10.2020, kedy za svoje konanie voči poškodenej bol postihnutý v priestupkovom konaní.

Pokiaľ ide o rozdielne závery v znaleckých posudkoch, na pojednávaní znalci z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie J. K. a z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí B. L. M., konštatovali, že v ich znaleckých posudkoch nie sú rozdielne závery, nakoľko každý znalec je z iného odboru, znalec psychiater nie je oprávnený sa vyjadrovať k záverom psychológa, ide o iný odbor a odvetvie, nejde o supervízny posudok z toho istého odboru a odvetvia a podľa znalkyne B. M. sa posudky nerozchádzajú, keďže ona konštatovala v závere absenciu psychopatológie v zmysle duševného ochorenia t.j. poškodená nebola duševne chorá, ale poškodená správanie obžalovaného

z psychologického hľadiska pociťovala ako psychické utrpenie a u malol. M.M. konštatovala znaky posttraumatologickej stresovej poruchy

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného súd nezistil poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona, zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, preto bolo potrebné pri úvahách o druhu a výmere trestu postupovať podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, kedy sa zvyšuje vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností dolná hranica ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému súd ukladal trest na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 9 rokov 8 mesiacov až 15 rokov podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona (základná trestná sadzba 7 rokov-15 rokov) a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na samej spodnej zvýšenej hranici trestnej sadzby vo výmere 9 rokov 8 mesiacov.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného. Trest uložený obžalovanému splní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento trest vo vzťahu k obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatel'a, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a, že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1, 2 Trestného zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.